

asiaasana

udk 477

1.5/26

KESÄLEHTI

**Luet tälle hetkellä
Asiasanan vuoden 2026
spesiaalinumeroa eli
Kesälehteä! Tämä lyhyt ja
ytimekäs, mutta sitäkin
informatiivisempi ja
viihdyttävämpi lehti
kasattiin teitä varten,
jotta suosikkilehden
kaipuu ei kasvaisi liian
suureksi ennen syksyn
lehden julkaisua.
Istahdahan siis alas ja
ryhdy nauttimaan!**

sisälllys

3. Ilta-aurion luoma
väriloisto

4. Pullo ja pallo saapuivat
Suomeen

7. Informaatiotulvasta
selviytyminen

8. Käärmeenpesästä
Pohjois-Karjalaan

toimitus

Päätoimittaja: Tuli Teräsaho

Toimittajat: Noora Lakaniemi, Antti
Lehtonen, Ansa Sinisaari

Kiitokset: Aarne Hakli, Melissa Raju

Taitto: Karoliina Marjamäki, Eevi Mäki

Kansi: Remi Niemi

Some: @asiasanalehti

Verkossa: <https://www.udk.fi/asiasana/>

Kustantaja: UDK ry

Tampereen yliopiston
informaatiotutkimuksen,
mediatutkimuksen ja pelitutkimuksen
opiskelijat

Asiasana 1.5/26

Ilta-auringon luoma

VÄRILOISTO

TEKSTI JA KUVAT Noora Lakaniemi

Kotikonnuilla vietetystä alkukesästä jäi käteen kourallinen (tai hiukan enemmän) iltakävelyillä otettuja kuvia auringonlaskuista. Melkein joka kerta kun auringon laskeminen maalasi värejä taivaalle, olin valmis lähtemään ulos puhelimen kamera jo avattuna.

Olen aina ollut se ihminen, joka ihastelee kaikkia näkemäänsä auringonlaskuja. Kuluneen vuoden jälkeen kuitenkin ihastelin niitä kesän aikana jopa tavallista enemmän, sillä Tampereella asuntoamme ympäröivät talot estävät auringonlaskujen näkemisen sisältä. Tämän vuoksi kauneimpien väriiloistojen näkeminen jää väliin, jos en tietoisesti mene pihalle silloin, kun tiedän niiden näkyvän. Kotikotona pystyn ikkunoista huomaamaan auringonlaskun sekä ripeästi kävelemään tai pyöräilemään läheiselle riippusillalle ottamaan siitä kuvia.

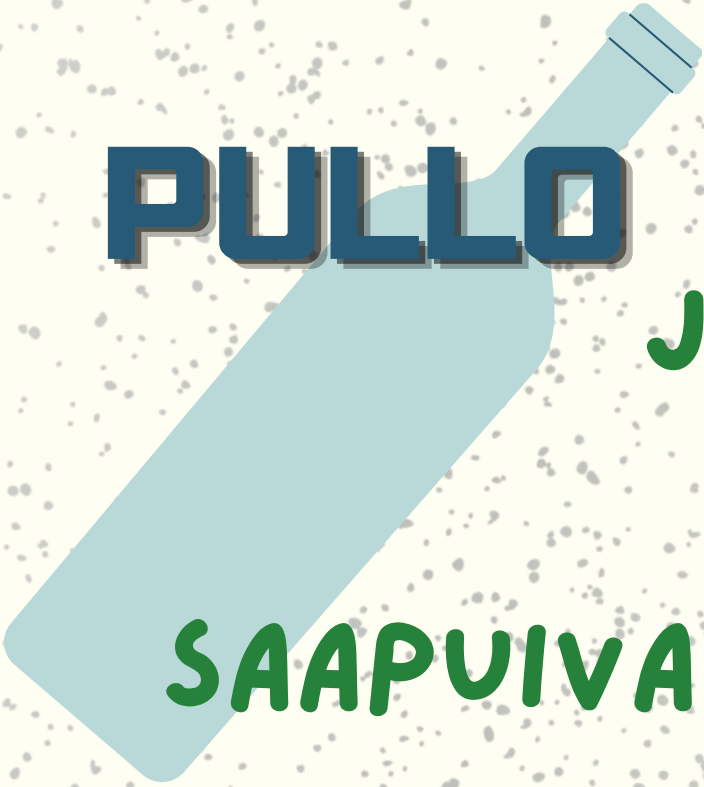
Minun lisäksi lukuisat muutkin ihmiset ihastelevat taivaan kauniita värejä - myös he, jotka ovat nähneet niitä aikaisemminkin vaikka kuinka paljon. Mikä ihmisiä oikein viehättää auringonlaskuissa?

Yksi syy saattaa löytyä värien psykologisista vaikutuksista. Auringonlaskuissa on yleensä pääasiassa vain lämpimiä sävyjä: keltaisia, oransseja ja punaisia. Lämpimät sävyt stimuloivat ihmisten aivoja ja voivat saada hyvälle tuulelle. Taivaan sinisiä, kylmiä sävyjä vasten ne tuntuvat kuin uudelta alulta ja siltä, että kaikessa on mahdollista onnistua. Aivoissa tapahtuvat reaktiot voivat siis aiheuttaa viehätyksen tunteita ihmisissä.

Tiettyjen värien lisäksi myös itse auringonlaskun näkemisellä on joissain tutkimuksissa osoitettu olevan positiivisia vaikutuksia ihmisen mielenterveydelle. Tämä pätee myös muihin lyhytkestoisiin luonnonilmiöihin. Voi olla, että nämä luonnonilmiöt muistuttavat ihmisiä alitajuntaisesti siitä, kuinka elämän jokaista hetkeä kannattaisi arvostaa enemmän.

Useaan kulttuuriin sisältyy vahvasti luonnon kunnioittaminen ja ihaileminen. Kesämaisemia arvostetaan muutenkin, mutta auringonlaskut korostavat vielä enemmän luonnon kauneutta ja ihmeellisyyttä. Lisäksi auringonlasku on kaikista luonnonilmiöistä yksi parhaiten huomattavissa oleva. Sen katsomisen äärelle voi helposti pysähtyä nauttimaan luonnosta ja elämästä.

Vaikka kesä onkin pian ohi ja auringonvalon määrä päiväsaikaan jo valitettavasti vähenee, auringonlaskuja pystyy onneksi ihailemaan ympäri vuoden. Tampereelta on mahdollista löytää useita paikkoja, jonne voi mennä ihailemaan laskevaa aurinkoa ja sen tuottamaa väri-ilmiötä - sekä yksin että seurassa.

PULLO

JA

pallo

SAAPUIVAT SUOMEEN

TEKSTI JA KUVAT Ansa Sinisaari

Rakkaalla lapsella on mitä tunnetuimmin monta nimeä. Ja jos rakas lapsi sattuu olemaan kansainvälisesti tunnettu, urheilullisuudessaan pahimmillaan Cooperin testiä lähentelevä juomapeli, ei ole ihmekään jos virallisen nimen lisäksi oikeaoppinen pelikentän koko, pelaajien määrä, välineet sekä säännöt ovat kaikki kiistanalaisia.

Aivan Arkimedeen laiva flynkeball ei kuitenkaan ole, sillä, jos ei johdonmukaisten sääntöjen, niin yksinkertaisen pelinkulun ansiosta se voi tuoda yhteen oluttölkkien (tai -pullojen) äärelle ainakin belgialaisia, alankomaalaisia, saksalaisia, tanskalaisia, puolalaisia, tsekkejä ja suomalaisia. Peli on nimittäin tunnettu laaja-alaiseminkin kuin vain suomalaisissa opiskelijapiireissä.

Tyypilliseen tapaan tarkkaa alkuperäismaata ei tunneta, vaan useimmat edellämainittujen kansalaisuuksien kotimaat mielellään ottaisivat keksinnöstä kunnian. Melko varteenotettava argumentti tulee kuitenkin saksanmaalta; flynkeball-nimen on väitetty tulevan saksankielisistä sanoista *Flaschen-umkippen-ball*, suomennettuna jotakuinkin Pullonkaatopallo. Johdonmukaisuuden nimissä kyseenomaiseen peliin viitattakoon tässä artikkelissa UDKssa vakiintuneilla nimillä "Flynkeball" ja "Flynkkis", vaikka flunke- ja flunki-alkuiset sanat saattaisivatkin täsmällisempiä termejä ollakin.

Suomessa Flynkkiksen pelaamisesta on mainintoja Tampereen valittujen ainejärjestöjen toiminnan lisäksi ainakin Dumppi ry:n (Jyväskylän yliopiston tietojärjestelmätieteen, kognitiotieteen, turvallisuuden ja strategisen analyysin tai kyberturvallisuuden opiskelijoiden ainejärjestö) ja Pykälän Aalto Y.C. (Helsingin yliopiston oikeustieteiden opiskelijoiden ainejärjestön purjehduskerho) toiminnassa. Vaikka monien lempinimien perusteella Flynkkiksen suosiota ja levittäytyneisyyttä Suomessa on vaikea arvioida tarkasti, voidaan kuitenkin havaita sen olevan vielä melko pitkälti hämärän peitossa suomalaisen juomapelikulttuurin valtaviirroilta. Yleisesti voidaan esimerkiksi havaita, ettei Flynkkis ole erityisemmin levinnyt Suomessa festarikävijöiden suosioon, mikä onkin Flynkkikselle hyvin tyypillinen konteksti mm. Saksassa ja Tanskassa.

Puhuttiin sitten flynke-, blanki- tai bierballista, olutkeilaamisesta tai kaljamölkystä, arvostus pelin helppoa valmistelua kohtaan on merkittävä tekijä sen suuressa suosiossa. Pelaamiseen tuskin herää inspiraatiota ellei pelijuomia ja keskelle asetettavaa pulloa ole helposti saatavilla, ja heittovälineeksi soveltuu tarpeen vaatiessa.... mikä vain heittämiseen sopiva härpäke. Vaikka muiden aspektien eroavaisuudet ovat käytännössä yhtä suuria kuin eroavaisuudet pelivälineistön suhteen, konkreettiset pelivälineet tarjoavat melko konkreettisen katsauksen Flynkkismaailman sisäisiin kulttuurieroihin.

Tyypillisiä pelivälineitä tamperelaisissa opiskelijapiireissä ovat mölkkykalikka ja jalkapallo, jotka molemmat tuovat flynkkispeliin perinteikästä pihapelimäisyyttä, sekä sopivan painava pullo, joka on merkittävän käytännöllinen peliväline, sillä sen voi lopuksi sujauttaa samaan panttipottiin pelitölkkien kanssa. Merkittävästi haastavammaksi peli muuttuu virallisten MM-kisoissa noudatettavien sääntöjen myötä, kun pelivälineeksi otetaan standardikokoinen tennispallo, joka on suosittu mm. tanskalaisen flynkkiskulttuurin keskuudessa.

Tennispallolla on luontevasti edellämainittuja, helposti moninkertaisesti suurempia heittokelpoisia kappaleita, vaikeampi osua kohteeseen, mutta se tuottaa myöskin juoksijalle lisähaastetta poukkoillessaan pitkin pelikenttää. Täten tennispallolla pelatessa osumien saaminen saattaa muuttua haastavammaksi, mutta yksittäisen osuman arvo nousee keskimääräisen juomisajan ollessa myös pitempi.

Valinnanvara käytännöllisten ja miellyttävien pelivälineiden suhteen on runsas. Kyseisen lajin luonteen ja tyypillisen kontekstin huomioonottaen on kuitenkin ymmärrettävää, että epäkäytännöllisten ja epämiellyttävien pelivälineiden kirjo on yhtäläillä laajanpuoleinen. Reddit-käyttäjä @ebrythil toteaa oikeaoppisen pelivälineen olevan ilmastointiteipillä päällystetty sipuli. Kyseisellä käsityötaidonnäytteellä pelataan useita pelejä: "(it will be) completely liquefied by the third day of the festival at the latest".

Avoimia Flynkkis-turnauksia järjestetään tiuhaan tahtiin ympäri etenkin saksankielistä Eurooppaa ja Puolaa kevään kesän ja syksyn aikana. Suurimpia väkijoukkoja luultavimmin keräävät (musiikki)festivaalit, joiden viralliseen ohjelmaan saattaa kuulua Flynkkis-pelejä tai kokonainen turnaus, mutta myöskin puhtaasti Flynkeballiin keskittyvät tapahtumat keräävät väkeä puoleensa.

Noin 50 000 asukkaan Elmshornissa Pohjois-Saksassa on järjestetty vuodesta 2013 lähtien Flynkkiksen maailmanmestaruuskilpailut. Täysin vapaaehtoisvoimin järjestetty tapahtuma keräsi varoja Elmshornin nuorisotalon toimintaa varten. Vuonna 2026 maailmanmestarin tittelistä oli mittelemissä 64 joukkuetta, ja yhteensä urheilujuhla keräsi paikalle yli 3200 ihmistä. Mukana oli kolmatta vuotta putkeen myös saksalainen *Die MenstruBIERenden* -joukkue joka on ottanut tehtäväkseen naisedustuksen kasvattamisen oluturheilun aloilla.

Siinä missä koko ajatus Flynkkis-turnauksesta, jossa pitkälle kilpailussa selvinneet joukkueet juovat kovaa tahtia merkittävästi suosituksia suurempia määriä olutta, saattaa herättää kritiikkiä, on huomionarvoista (ja ihailtavaa), miten edistyksellisiä suuri osa tapahtumista on. Ainakin suurimmissa, tai suurimpien kaupunkien suurimmissa tapahtumissa, on käytössä TREY:n turvallisemman tilan sääntöihin verrattavissa olevat ohjelinjat yhdenvertaisuudesta ja kunnioituksesta muita ihmisiä, samoin kuin ympäristöä kohtaan. Elmshornin maailmanmestaruuskisoissa vuodesta 2024 asti, samoin kuin monissa muissa oluturheilutapahtumissa, vieraana käy viiden dortmundlaisen "papin" perustama *Church of Beer*, joka huumoria, musiikkia ja suolakurkkuja hyödyntäen levittää sanomaa yhdenvertaisuudesta ja oluenjuojien pyhästä missiosta (: oluen juomisesta).

Ei ole salaisuus, että moniin muihin Euroopan valtioihin verraten Suomessa vallitsee melko poikkeuksellinen suhtautuminen alkoholiin ja alkoholikäytäntöihin. Vaikka alkoholittomuuteen ja sen moniin muotoihin suhtautuminen on enenevässä määrin positiivista niin opiskelijapiireissä kuin yhteiskunnan muillakin osaluilla, Flynkkis tuntuu näyttäytyvän stereotyyppisenä alkoholinhuuruisena opiskelijarellästyksenä ulkopuolisille Suomessa. Keskempänä Eurooppaa, maissa joissa alkoholin käyttämiseen suhtaudutaan avoimemmin ja arkisemmin, Flynkkis on paitsi juomapeli, myös laajempi osa kulttuuria, verrattavissa moniin muihin arkielämän alkoholisiin aspekteihin, jotka ovat rikastuttava osa kulttuuria.

Yleisesti tunnetaan sitsaamisen, haalareihin pukeutumisen, speksin esittämisen, opiskelijavapun viettämisen ja monen, monen muun korkeakouluopiskelijoiden harjoittaman toiminnan rantautuneen Suomeen länsinaapurin kautta. Flynkkis harvalukuisten harrastuksena ei kuitenkaan vielä ole saavuttanut verrattavissa olevaa statusta opiskelijoiden ajanvietteenä, vaikka sillä on edellämäinituista toimista merkittävästi laajin ulottuma. Rikkaan ja jo jotakuinkin pitkän taustansa ansiosta Flynkkinen tulevaisuus Suomessa voi muovaantua yhtä hyvin laaja-alaiseksi massailmiöksi, suomalaisen opiskelijaelämän kulmakiveksi tai tarkkaan rajattujen järjestöjen vaalituksi perinteeksi. Niin tai näin, pelin oikea nimi on Flynkkis ja juomista ei kyykyssä harrasteta!

s e l v i y t y m i n e n

TEKSTI Antti Lehtonen

Syksy on tietävästi informaatiotulvan aikaa. Kesän hiljaiselon jälkeen yliopiston sähköposti, Telegramin tiedotuskanavat ja muut viestintävälineet alkavat syöksemään monipuolista informaatiota kiihtyvällä tahdilla. Suuri osa tästä voi olla hyödyllistä ja liittyä esimerkiksi hauskoihin opiskelijatapahtumiin. Toisaalta viestien ja muiden ilmoitusten runsas määrä voi myös uuvuttaa, kun puhelimeen ilmestyy jatkuvasti uutta sisältöä, jonka lukeminen ja sisäistäminen tuntuu välttämättömältä. Tästä syystä informaatiotulvan hallitseminen on erityisen hyödyllinen taito. Tässä jutussa esittelenkin muutaman keinon, joiden avulla voit hillitä omaa informaatiotulvaasi ja täten saavuttaa rauhallisemman mielen tilan, samalla kuitenkin pysyen tietoisena tärkeimmistä asioista.

1. Omat prioriteetit selville

Kun lähdet purkamaan informaatiotulvaa, on ensinnäkin tärkeää ymmärtää, mikä tieto on sinulle ensisijaisen tärkeää ja mikä ei. Tätä voit pohtia helposti esimerkiksi seuraamalla ja arvioimalla kaikenlaisia puhelimeen ja tietokoneelle saapuvia viestejä ja ilmoituksia yhden tavanomaisen päivän ajan. Mitkä saamistasi viesteistä ja ilmoituksista ovat oikeasti tarpeellisia?

2. Ilmoitusasetukset kuntoon

On lopulta sinun päätettävissäsi, minkälaisia ilmoituksia ja viestejä saat. Tärkeät ilmoitukset on luonnollisesti suositeltavaa laittaa päälle ja asettaa niille esimerkiksi muista viesteistä poikkeava viestiääni. Tällöin erotat ne paremmin.

Vähemmän tärkeät ilmoitukset voi puolestaan mykistää kokonaan tai heikentää niiden näkyvyyttä. Viisautta on myös tarkistaa, minkälaisia ilmoituksia eri sovellukset lähettävät, ja mitkä niistä ovat oikeasti tarpeellisia. Esimerkiksi Snapchatin asetuksista on mahdollista kytkeä pois muistoihin ja valokeilaan liittyvät ilmoitukset.

3. Selkeä ajankohta sosiaalisen median katsomiselle

Jatkuva eri sosiaalisen median kanavien selaaminen pitkin päivää ei välttämättä kannata. Silloin keskittyminen katsottavaan sisältöön saattaa olla heikompaa. Sosiaalisen median jatkuvalla käytteisellä voi pidemmällä aikavälillä olla vaikutusta myös omaan keskittymiskykyysi. Kannattaa kokeilla jonkinlaisten somehetkien sovittamista omaan arkeen. Voit esimerkiksi päättää, että lounaan jälkeen käytät tunnin eri sosiaalisen median kanavien läpikäyntiin, muttet muutoin katso niitä päivän aikana. Tällöin selaamisesi on hallitumpaa ja mahdollisesti myös antoisampaa!

4. Kalenterin pitäminen

Kalenteri on loistava työkalu arjen organisointiin ja sitä monet meistä varmasti jo käyttävätkin. Esimerkiksi Telegramin tiedotuskanavissa esiintyy paljon erilaisia päivämääriä ja kellonaikoja. Ne kannattaa merkitä suoraan omaan kalenteriin, jotta niitä ei tarvitse myöhemmin etsiä kymmenien ja kymmenien viestien seasta. Täten myös varmistut siitä, että tärkeä tapahtuma tai lipunmyynti ei mene sivu suun.

Informaatiotulvan hallinnassa voikin ennen kaikkea olla kysymys katsottavien sisältöjen priorisoinnista sekä käytettävän laitteen asetusten kuntoon laittamisesta. Prosessi voi ottaa aikansa, mutta uskon, että lopputulos on sen arvoinen.

Käärmeenpesästä POHJOIS-KARJALAAN

TEKSTI Tuli Teräsaho **KUVAT** Aarne Hakli ja Melissa Raju

Kun opiskelijoilta kysyy heidän lempiopiskelijatapahtumastaan, ei ole tavatonta kuulla vastaukseksi "sitsit". Henkilökohtainen suosikkini nämä akateemiset pöytäjuhlat ainakin ovat. Sitseillä on pitkät perinteet ja perusajatus lienee yliopistosta ja alasta riippumatta sama. Juteltuani opiskelijaystäväieni kanssa, olen kuitenkin tullut huomanneeksi, että itsestäänselvältä tuntuvatkin asiat saattavat muilla erota huomattavasti, verrattuna tutuksi tulleisiin UDKn sitseihin.

Vertailun ja tutkivan journalismin nimissä toteutinkin kaksi vapaamuotoista haastattelua, selvittääkseni muiden yliopistojen ja alojen sitsikäytänteiden salat. Pyysin Helsingin yliopistossa farmasiää opiskelevaa **Melissa Rajua** ja Joensuun yliopistossa oikeustieteitä opiskelevaa **Aarne Haklia** kertomaan kokemuksistaan sitseillä.

HY:n farmasian opiskelijat voi löytää sitsaamasta Käärmeenpesästä. Käärmeenpesä on YFK:n eli Yliopiston Farmasiakunnan omistama ainejärjestötila, joka löytyy Sörnäisistä. Käärmeenpesä ei siis sijaitse yliopiston tiloissa ja sitä vuokrataan myös muihin käyttötarkoituksiin.

Kuten olettaa saattaa, YFK:n sitseille saavutaan ajoissa, noin puoli kuuden aikaan. Kuten UDKnkin sitseillä, istumajärjestys lukee oversa ja paikallensa päästyään tulee kiltisti odottaa kunnes laulunjohtajat antavat luvan istumiseen. Ennen oman paikkansa etsimistä on kuitenkin suotavaa korkata ainejärjestön tarjoama alkumalja rennossa hengessä saapumisen yhteydessä. Itse sitsit aloitetaan tasan kuudelta, tai juuri silloin kun laulunjohtajille sopii, eikä niiltä sovi olla myöhässä. Ei kuitenkaan syytä huoleen, sillä rankkuja viljellään vain harvaksen - kyse on pikemminkin vakiintuneesta tavasta kuin todellisesta rangaistuksen uhasta.

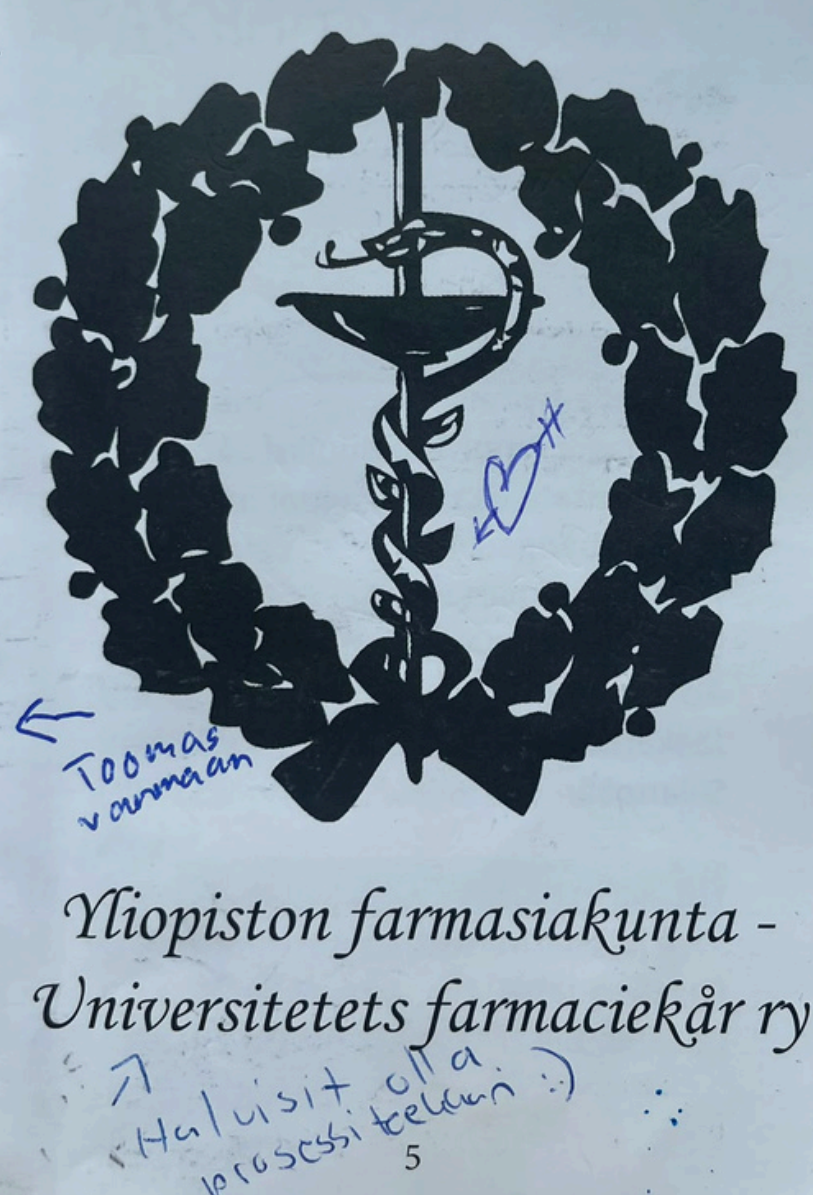
Huomioitavaa: YFK ei harrasta paahtoleipiä, vaan laulunjohtajia puhutellaan laulunjohtajina. Lisäksi meille tutusta poiketen, laulunjohtajat eivät istu ylhäisessä yksinäisyydessään sitsikansan edessä, vaan heidät löytää istumasta tuttavallisesti muiden seasta. Hieman hämmentävää, mutta hyvä jos tämä toimii.

Alkumalja ei suinkaan ole ainoa ainejärjestön tarjoama luksus: menuun kuuluu lisäksi lasilliset punaista- ja valkoista viiniä, sekä aloitus- ja jälkiruokasohtit. Uusimpana lisäyksenä tuoreimman juhliksen, eli juhla valiokunnan puheenjohtajan myötä saattaa menusta löytyä myös mietoja. Kulttuurishokin saattaa aiheuttaa seuraava tapa: viinille ja vedelle lauletaan. Kun avataan uusi viinipullo tai juodaan vettä yhteisesti, on hetkeä sopivaa kunnioittaa laululla.

Isäntä on vastuussa juomalistan esittelemisestä ja maljojen täyttämisestä, kun taas emäntä ja emännistö huolehtivat ruokapuolesta. Älkööt säikähtäkö: sukupuolittuneista titteleistä huolimatta voi rooleihin pyrkiä kuka tahansa.

Mikäli sitseille saapuessa kurnii nälkä vatsassa, niin ei kurni kauaa, sillä usein ruokalistalta löytyy esimerkiksi pastaa ja jälkiruokaksi kakkua. "Meil on kyl sillee hyviä ruokia yleensä. [-] Meiän ekoilla tappisitseil oli tyylii lohta ja perunoita". Tappi tarkoittaa fuksia.

YFK:n sitseille ei kannata kuitenkaan saapua odottaen sivistynyttä illallista, sillä ruokailu tapahtuu "pöytäosuuksien" aikana. Sääntö, jonka mukaan puheenvuoron tai laulun aikana ei saa syödä, otetaan vakavasti: "Se on vähän sellanen vitsi, et sun pitää hotkii sun ruoka jos sä haluat saada sen syödyks".

YFK:n sitsit aloitetaan usein UDKllekin tutulla *Helangårilla* ja shotilla. Lauluja saa toivoa puheenvuorojen yhteydessä, mutta tässä käytänteet vasta eroavatkin: puheenvuoroa on sopivaa pyytää kiskaisemalla laulunjohtajaa hihasta. Luvan saatuaan on sitsaajan talsittava lavalle, kiinnitettävä sitsikansan huomio joko vastavuoroisella "heii moiii" -huudahduksella, tai vaihtoehtoisesti lyömällä gongia. Tämän jälkeen on esittäydyttävä asiaankuuluvalla tavalla ja vastattava sitsikansan enemmän tai vähemmän asiapitoisiin kysymyksiin ja lopuksi sopivaa aasinsiltaa käyttäen esitettävä laulutoiveensa. Kuumottava hetki ei suinkaan pääty tähän, vaan urhean sitsaajan on pönötettävä lavalla laulun loppuun saakka.

Jotta kenenkään verenpaineet eivät kuitenkaan nousisi liiaksi kattoon, ei lauluja oteta jatkuvalla syötöllä yksi toisensa perään, niin kuin monilla UDKn sitseillä, vaan laulujen välissä on sopivasti aikaa rupertella ja syödä. Sitsikansan ei myöskään tarvitse liiaksi kantaa huolta laulutoiveista, sillä nimensä mukaisesti laulunjohtajat ovat oma-aloitteisia laulajia ja suuri osa lauluista tulevatkin suoraan heiltä.

Mahdolliset rankut toteutetaan yhdessä. Rankkuna toimii esimerkiksi leikki, jossa rangaistavat asettuvat jonoon ja edelliselle näytetään laulun nimi, jota hänen tulee laulaa seuraavalle aina siihen asti, että seuraava arvaa mistä kappaleesta on kyse. Säännöt, joiden rikkomisesta rangaistuksia on mahdollista saada, ovat pitkälti samat kuin UDKlla.

Kuten UDKlla, ovat YFK:nkin sitsit lähes poikkeuksetta teemallisia. Aikaisempia teemoja ovat olleet mm. "nurinkurinsitsit" jolloin nurinkurin pukeutuminen on kunkin tulkinnan varassa ja jolloin pöytäosuudet mennään väärässä järjestyksessä. Wapun jälkeen saattavat YFK:laiset löytää itsensä "kalsarikännit" -sitseiltä, joihin tulee saapua kapineissa, joissa heräsi.

Sitsit päättyvät tutusti *Henkilökuntaa-* ja *Ken omppi tappi* -kappaleisiin. Haalarimerkin sekä uusien *Kelirikko* -laulukirjaan raapustettujen kirjoitusten myötä jatkuu ilta juhlien tai tutien.

JUDICA:n eli Joensuun oikeustieteiden ainejärjestön sitseiltä löytyy sekä eroja että yhtäläisyyksiä niin YFK:n kuin UDKnkin sitseihin. Hämmästykseni itessäni herätti heti alkuun se, että sitsit järjestetään usein kampuksen ilmaiseksi varattavissa tiloissa. Tämä siksi, että JUDICA:lla ei ole omia tiloja lainkaan. Ovatko kampuksen tiloista vastaavat kenties naiiveja, vai onko Pohjois-Karjalassa vain rennompi meininki, mutta päihteitä ei ole kielletty kampuksen tiloissa, toisin kuin Tampereella.

Sitsien kulku on niin sanotusti tavanomainen. Takamuksen saa painaa penkkiin vasta (huom.) toastmasterien luvalla - kunhan he ovat ensin suorittaneet sisääntulonsa. Toisin kuin UDKn sitseillä, kuuluu JUDICA:n sitsikulttuuriin toastmasterien näyttävä sisääntulo. Sisääntulo on useimmiten teemaan sopiva: "[Kun] Partners in crime oli teemana, niin muistaakseni toastmasterit, joita oli kolme, tulivat pukeutuneena Karhukoplaksi ja taustalla soi joku gangsta -musiikki".

Säännöissä esille nousseet eroavaisuudet ovat muun muassa se, että kellon katsominen ei ole suoraan kielletty, kun taas kuvaamiseen liittyy ankara kielto "Mun mielestä yleensä sanotaan että kuvaaminen on vieläkin ankarammin kiellettyä kuin... [kännykän käyttö]". Sitsien ikuistamisesta huolehtii ainejärjestön kuvausvastaava.

Möhästyminen lukeutuu yleisimpiin ja pahimpiin rikkeisiin, mutta muuten rankkuja jaetaan harvemmin. Tämä johtuu kenties siitä, että vaikka rikkeiden ilmiantaminen on sallittua, ei se välttämättä ole kannattavaa: "Snitches get stitches [-] Usein tulee rankkua myös jos sä vasikoit".

Rangaistuksen saaneille buuataan. Ikävän tästä tavasta tekee se, että rangaistukset ovat toisinaan yksilöllisiä. Toisaalta jokainen voi itse määritellä rangaistuksen, tai ainakin oman suhtautumisen siihen, sillä etenkin alkuillasta saattaa rangaistus olla yksinkertaisesti shotin ottaminen. Muita yleisiä rangaistuksia on käsky käydä vesipöytään ja tyhjentää vesikannu (juoden siis), sekä raakojen vihannesten syönti. Vihanneksilla ei myöskään tarkoiteta kesyä kurkkua tai porkkanaa, vaan muun muassa kaali ja sipuli ovat yleisiä rangaistuvälineitä. Myös näytelmät ja esitelmät kuuluvat kuitenkin rankkujen katalogiin.

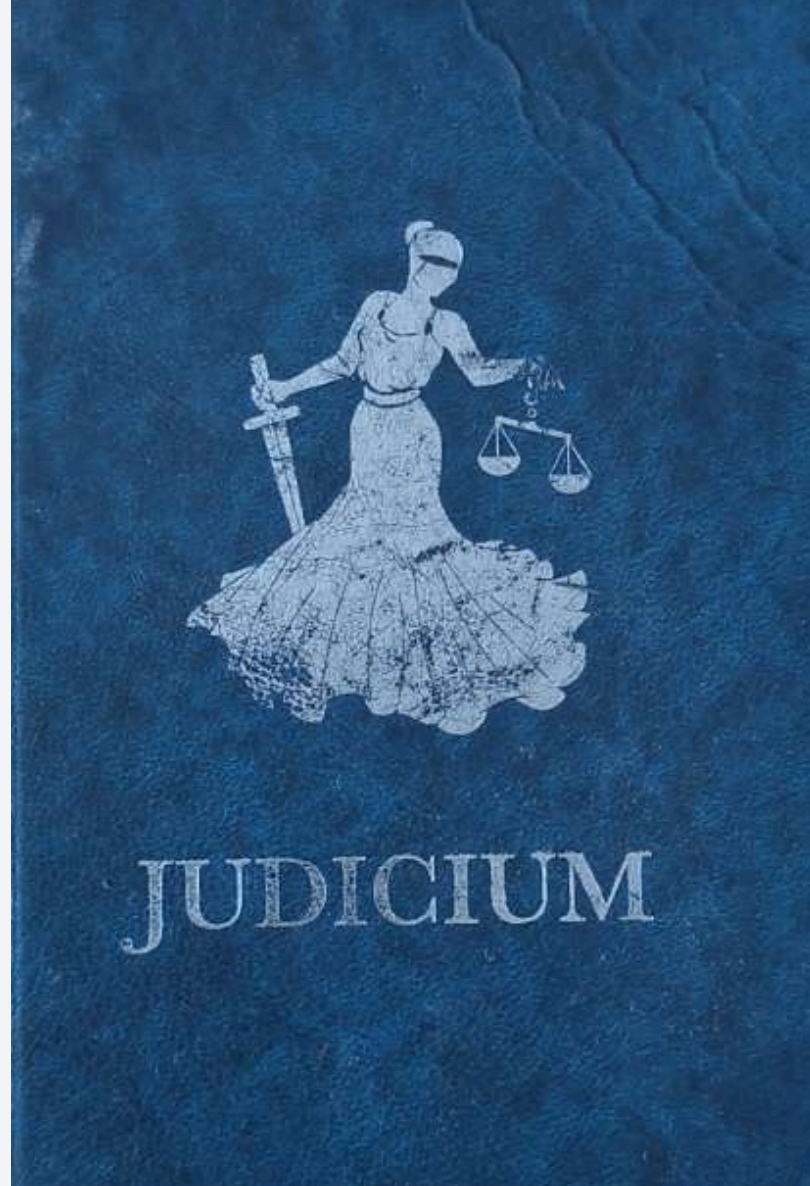
JUDICA:n sitsiruokalistalta löytyy usein alkupalaksi riisipiirakkaa ja pääruoaksi mikropizzaa. Vuju- ja fuksisitseillä mikropizza päivitetään puolikkaaksi ravintolapizzaksi. Jälkiruokaan panostetaan usein enemmän ja riippuen tapahtumatoimikunnan innokkuudesta on jälkiruoka usein itse leivottu, esimerkiksi juustokakkua tai mokkapalaa. Juomatarjoiluista löytyy Suomi Viina -shotti, sekä kolme mietoa. Holittomuus on tietysti myös mahdollista.

Pöydissä kisataan, mutta eri tarkoituksella kuin meillä UDKssa, jossa pöytäkisa usein enteilee ruokajono järjestystä. Tyypillinen pöytäkisa on muun muassa, jälleen, vihanneksen syöminen. Kisa etenee niin, että pöydässä on kurkku ja pöydistä valitaan kolmesta neljään osallistujaa, jotka syövät kurkun mahdollisimman nopeasti - toisinaan ilman käsiä. Voittajat saavat osakseen mainetta ja kunniaa, kenties myös viinaa. Ainut asia, joka voi olla sekä palkinto että rangaistus, on viina, eikö niin?

Laulut on sopivaa toivoa tuolilta seisten. Tätä eroavaisuutta lukuun ottamatta tapahtuu laulutoiveiden esittäminen samalla kaavalla kuin UDKn sitseillä, vaikkakin ilman kummempia aasinsiltoja.

JUDICA:n Sitseillä on useimmiten teema ja aikaisempia teemoja ovat olleet muun muassa edellä mainittu monitulkintainen "partners in crime", sekä satuhahmo- ja liikennevalo -teemat. Halloween sitseillä teemana on ollut "hirvein asu", jolloin tulkinnat heittelehtivät pillifarkuista hirviöihin. Perinteinen fuksisitsiteema on ollut "Mistä sä tuut?", ja porvoalaisen Haklin kulttimaineeseen noussut asu on toistuvasti ollut Runebergin torttu.

JUDICA:n laulukirjan nimi on *JUDISIUM*. Laulukirjasta lauletaan usein myös JUDICA:n sitseillä ensimmäisten joukossa *Helangår* ja loppupuolella lauletaan *Ken ompi fuksi*. Itse lopetus on kuitenkin yleensä *Can you feel the love tonight?*, joka lauletaan usein vanhan koulukunnan (kuolevan) perinteen mukaan housut kintuissa seisten tuoleilla.

Muita yleisiä lauluja on äärimmäisen rivo, epäasiallinen ja turvallisemman tilan periaatteille pitkät haistattava *Lammaslaulu*. *Pohjois-Karjala* taas on eräänlainen nimikkobiisi niin karaokessa kuin sitseilläkin, sattuneesta syystä.

Sitsikulttuurit eroavat enemmän tai vähemmän eri aloilla sekä eri yliopistoissa ja mahdollisia syitä tähän voivat olla esimerkiksi ainejärjestön varallisuus sekä yliopiston maantieteellinen sijainti. Tämän artikkelin tarkoituksena ei kuitenkaan ole syventyä syihin, vaikka UDK kuinka onkin tutkijoiden ainejärjestö. Kenties jatko-osana artikkelille olisi kiinnostavaa päästä paikan päälle seuraamaan toisen ainejärjestön sitsejä (toimittajalla ei ole oma lehmä ojassa tätä pohtiessa).

Vaikka onkin mielenkiintoista vertailla kokemuksia muiden ainejärjestöjen kanssa, pysyy totuus totuutena: UDKn sitsit ovat objektiivisesti ottaen parhaat!.. Kenenkään ei kuitenkaan tarvitse tietää jos UDKn seuraavien sitsien teema on "partners in crime" joka ei tietenkään ole pöllitty eräältä Joensuulaiselta ainejärjestöltä. Vink vink tapahtumatiimi ;)

